

18 Κατ' ὀλίγον οὖν καὶ ἡ Βιθυνία καὶ ἡ Γαλατία καὶ ἡ Θράκη συνέρρει, ἐκάστου τῶν ἀπαγγελόντων κατὰ τὸ εἶκος λέγοντος ὡς καὶ γεννώμενον ἴδιοι τὸν θεὸν καὶ ὕστερον ἄψαιτο μετ' ὀλίγον παμμεγέθους αὐτοῦ γεγενημένου καὶ τὸ πρόσωπον ἀνθρώπῳ εἰκότος. γραφαί τε ἐπὶ τούτῳ καὶ εἰκόνες καὶ ξόανα, τὰ μὲν ἐκ χαλκοῦ, τὰ δὲ ἐξ ἀργύρου εἰκασμένα, καὶ ὄνομά γε τῷ θεῷ ἐπιτεθέν· Γλύκων γὰρ ἐκαλεῖτο ἕκτινος ἐμμέτρου καὶ θείου προστάγματος. ἀνεφώνησε γὰρ ὁ Ἀλέξανδρος

Εἰμὶ Γλύκων, τρίτον αἷμα Διός, φάος ἀνθρώποισιν.

19 Καὶ ἐπειδὴ καιρὸς ἦν, οὐπερ ἔνεκα τὰ πάντα ἐμεμηχάνητο, καὶ χρᾶν τοῖς δεομένοις καὶ θεσπίζειν, παρ' Ἀμφιλόχου τοῦ ἐν Κιλικία τὸ ἐνδόσιμον λαβῶν καὶ γὰρ ἐκεῖνος, μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην τοῦ Ἀμφιάρου καὶ τὸν ἐν Θήβαις ἀφανισμόν αὐτοῦ ἐκπεσὼν τῆς οἰκείας εἰς τὴν

18 Σιγὰ-σιγὰ λοιπὸν ἄρχισαν νὰ συρρέουν ἀνθρώποι καὶ ἀπὸ τῆ Βιθυνία, καὶ ἀπὸ τῆ Γαλατία καὶ ἀπὸ τῆ Θράκη, καθὼς καθένας, μεταφέροντας τὴν εἴδηση, ἔλεγε, ὅπως ἦταν φυσικό, πὼς εἶδε τὸν θεὸν νὰ γεννιέται καὶ ὕστερ' ἀπὸ λίγο τὸν ἄγγιξε, ὅταν εἶχε γίνει τεράστιος καὶ εἶχε πάρει πρόσωπο ἀνθρώπου. Καὶ νὰ ἀμέσως ζωγραφίῃς καὶ πορτρέτα του καὶ ξόανα, ἄλλα ἀπὸ χαλκὸ καὶ ἄλλα ἀπὸ ἀσήμι. Ἔδωσαν μάλιστα καὶ ὄνομα στὸν θεό: Γλύκωνα²² τὸν εἶπαν ἀπὸ κάποιον ἔμμετρο θεῖο πρόσταγμα ποῦ εἶχε ἐκφωνήσει ὁ Ἀλέξανδρος:

Ὁ Γλύκων εἶμαι, τρίτη γενιὰ τοῦ Διός, φῶς τῶν ἀνθρώπων.

19 Καὶ ἐπειδὴ ἦταν πιὰ καιρὸς νὰ ἐκπληρωθεῖ ὁ σκοπὸς γιὰ τὸν ὁποῖο εἶχε στηθεῖ ὅλη αὐτὴ ἡ μηχανή, ν' ἀρχίσει δηλαδὴ νὰ χρησιμοδοτεῖ σὲ ὄσους τοῦ τὸ ζητοῦσαν καὶ νὰ προφητεῖ, παίρνει τὸν τόνο²³ ἀπὸ τὸν Ἀμφίλοχο²⁴ τῆς Κιλικίας —γιατὶ ἐκεῖνος, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα του Ἀμφιαράου καὶ τὴν ἐξαφάνισή του στὴ Θήβα,